

234 a 236 ex. ř. Poněvadž v Šu 286 ex. ř. není citován § 246 ex. ř., plyne z toho, že předpisu tohoto Šu v tomto případě užiti nelze, a opřel-li prvý soudce rozvrh o §§ 216 a 246 čís. 3 ex. ř., které tu neplatí, učinil tak neprávem, neboť ani § 216 není v Šu 286 citován. Bylo proto stížnosti vymáhajícího věřitele vyhověti a dražební výtěžek se zřetelem na předpis Šu 285 posl. odst. ex. ř. jemu na jeho vymáhanou pohledávku s přísl. příkázati. K tomu budiž jen ještě doloženo, že bratrským pokladnám hornickým na movité jmění osoby, ku pojištění povinné, pro nedoplatky příspěvků přednostní právo zástavní nenáleží (plenární rozhodnutí býv. c. k. nejvyššího soudu ze dne 27. listopadu 1900 čís. 304, úř. sb. čís. 1197) a proto k její přihlášce zřetel vzat býti nemohl, kdyžtě jde podle řečeného o rozvrh dražební výtěžku z věcí movitých.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Neprávem se odvolává rekurentka na ustanovení Šu 286 odstavec třetí ex. ř. k odůvodnění přednostního pořadí pro pohledávky bratrských pokladen, poněvadž toto ustanovení jedná o rozvrhu výtěžku za věci movité, a výsadní pořadí, vyhrazené v odstavci třetím Šu 286 tr. ř., týkati se může jen těch veřejných dávek, které tohoto pořadí požívají podle příslušných předpisů k věcem movitým. K těmto dávkám nepatří pohledávky bratrských pokladen, kterým ustanovení Šu 246 ex. ř. poskytuje přednost při rozvrhu výtěžku za horní majetek, tedy za nemovitosti. K hornímu majetku náleží ovšem také jeho příslušenství, na které podle Šu 121 horn. zák. samostatnou exekuci vésti nelze. Avšak za příslušenství může býti pokládáno ve smyslu Šu 294 obč. zák. jen to, co je s hlavní věcí trvale spojeno. Oddělením od hlavní věci a samostatným prodejem přestávají býti movité věci příslušenstvím nemovitosti a zánikají také právní účinky s těmito věcmi jako příslušenstvím spojené, tedy i veškerá výsadní práva na tyto věci jako příslušenství nemovitosti se vztahující. Prodané věci nemohou býti tedy již pokládány za příslušenství horního majetku a přihlášená pohledávka bratrské pokladny nepožívá tudíž při rozvrhu výtěžku za ně přednostního pořadí ve smyslu Šu 246 odstavec třetí ex. ř.

Čís. 2472.

Sudiště dle Šu 87 a) j. n.

Listinným průkazem o objednávce nemusí býti vždy písemná objednávka kupitelova, nýbrž stačí i písemné potvrzení objednacím listkem prodatelova agenta.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1923, R I 286/23.)

K žalobě o zaplacení kupní ceny přiložil žalobce (příloha K) k odůvodnění místní příslušnosti dle Šu 87 a) j. n. objednávku, již učinil žalovaný prostřednictvím žalobcova obchodního agenta. K námitce místní nepřislušnosti s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl, maje za to, že listina

o objednávce musí pocházeti přímo od kupitele. Re k u r s n í s o u d zamítl námitku místní nepříslušnosti. D ů v o d y: Jest nesporno, že žalovaný objednal zboží u žalobce agentem Zikmundem G-em. Objednávka tato jest prokázána objednávacím lístkem Zikmunda G-a ze dne 5. ledna 1922 příl. K. Jest nesporno, že žalobce jest protokolovaným obchodníkem, a že i žalovaný jest obchodníkem. Přípisem poštovního úřadu ve Vídni jest prokázáno, že zboží došlo žalovaného, a že týž zboží převzal. Jelikož od objednávky ještě neuplynuly 2 roky, jest soud dle Šu 87 a) j. n. příslušným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Soud rekursní správně uvedl a náležitě odůvodnil, že jsou zde všechny podmínky Šu 87 a) j. n., jak obsažen jest v novele o úlevách soudům ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. Stěžovatel mylně se domnívá, že procesní příloha K není průkazem o objednávce zboží proto, poněvadž není od něho, nýbrž od žalobcova agenta Zikmunda G-a. Tato okolnost jest nerozhodna, neboť § 87 a) žádá pouze listinný průkaz o objednávce, jež je základem zažalované pohledávky, a ani ze znění tohoto zákonného ustanovení, ani z úmyslu zákonodárcova (§ 6 obč. zák.) neplyne, že by jen listina, vydaná kupitelem, mohla býti takovým průkazem. V Šu 87 a) j. n. je zcela všeobecně řeč o listinném průkazu objednávky a ve vysvětlivkách, vydaných ministerstvem spravedlnosti k novele o úlevách soudům, uvedeno jest, že dokáže-li prodatel, že kupitel objednal zboží a skutečně je převzal, ale tržové ceny neplatí, sluší na prospěch žalobcův obrátiti procesní pravidlo, dle něhož žalobce musí žalobu podati u soudu bydliště žalovaného; dále je tam uvedeno, že pro listiny, jichž třeba jest k odůvodnění sudiště, není předepsána žádná formálnost. Zajisté tedy nemusí listinným průkazem o objednávce podle Šu 87 a) j. n. býti vždy jen písemná objednávka kupitelova, nýbrž stačí také, jak stalo se v tomto případě, písemné potvrzení objednacím lístkem žalobcova agenta, který uzavřel s žalovaným tržovou smlouvu. Že procesní příloha K není, jak stěžovatel v dovolacím rekursu uvádí, jen zprávou o domněle přijaté objednávce, vysvítá ze skutkového zjištění soudů nižších, že žalovaný tuto objednávku skutečně učinil.

Čís. 2473.

Pachtýř, jenž ustoupil novému vlastníku pachtovaného pozemku (§ 1120 obč. zák.), může žádati na propachtovateli plné dostiučinění nejen za dobu do rozsudku první stolice, nýbrž i za napotomní zbývající dobu pachtovní. Při tom nelze se spokojiti s průměrným pachtovním výnosem z let minulých, nýbrž dlužno dbáti zvláštních poměrů statku a pachtýřova hospodaření.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1923, R I 304/23.)

Žalobkyně uzavřela se žalovaným pachtovní smlouvu na dobu od 15. března 1915 do 15. března 1927. Ježto žalovaný propachtované ne-